

- 1) § 10 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„W innych przypadkach doręczeń dokonywa się przez pocztę.”;
- 2) § 25 otrzymuje brzmienie:
„§ 25. Wartość dewiz i pieniędzy zagranicznych komornik obliczy na podstawie obowiązującej w dniu obliczenia tabeli kursów dewiz i pieniędzy zagranicznych ustalonej i ogłoszonej w Monitorze Polskim przez Narodowy Bank Polski.
Wartość papierów wartościowych polskich i zagranicz-

nych komornik oblicza na podstawie każdorazowej decyzji Ministerstwa Finansów.”;

- 3) w § 69 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) repertorium oznaczone „Kmp” dla spraw o egzekucję świadczeń periodycznych (wzór nr 1) oraz repertorium oznaczone „Km” dla pozostałych spraw (wzór nr 1)”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie tygodnia od dnia ogłoszenia, a co do § 1 pkt 3 — z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1958 r.

Minister Sprawiedliwości: w z. F. Sadurski

186

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 31 maja 1958 r.

o taksie za czynności komorników.

Na podstawie art. IX pkt 2 przepisów wprowadzających prawo o sądowym postępowaniu egzekucyjnym (Dz. U. z 1932 r. Nr 93, poz. 804 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 7. Końcówki wszelkich należności zaokrągla się wzwyż do pełnego złotego.

Rozdział II.

Rozdział I.

Oplaty.

Przepisy ogólne.

§ 1. Powołane w rozporządzeniu niniejszym artykuły bez bliższego określenia dotyczą kodeksu postępowania cywilnego.

§ 2. Komornik pobiera za dokonywane przezeń czynności opłaty oraz należności na pokrycie wydatków.

§ 3. 1. Osoba zwolniona od kosztów sądowych przez sąd lub z mocy ustawy wolna jest od uiszczenia opłat i należności na pokrycie wydatków.

2. Skarb Państwa wolny jest od uiszczenia tej części opłat, która przypada na rzecz Państwa.

§ 4. 1. Strona, która wnosi o podjęcie czynności połączonej z opłatą lub wydatkami, obowiązana jest wpłacić komornikowi zaliczkę na pokrycie tej opłaty lub tych wydatków.

2. Skarb Państwa wolny jest od obowiązku złożenia zaliczki na pokrycie części opłat, od których uiszczenia nie jest zwolniony.

3. Komornik nie pobiera zaliczki na opłatę za dokonanie sprzedaży.

§ 5. 1. Komornik nie podejmuje czynności, dopóki strona obowiązana do złożenia zaliczki nie złoży zaliczki.

2. W razie niezłożenia zaliczki komornik wezwie stronę do uiszczenia zaliczki w terminie tygodniowym od dnia doręczenia wezwania pod rygorem zwrotu wniosku.

3. Po bezskutecznym upływie terminu komornik zwróci wniosek stronie.

§ 6. 1. Oplaty i wydatki, od których strona żądająca dokonania czynności była wolna lub których nie uiściła, komornik pobierze od dłużnika.

2. Oplaty i wydatki nie uiszczone przez dłużnika komornik wyegzekwuje od strony, która zażądała wykonania czynności, chyba że była wolna od ich uiszczenia (§ 3). W tym celu komornik wyda postanowienie, w którym wezwie stronę do uiszczenia należności w terminie dwutygodniowym od dnia doręczenia postanowienia. Postanowienie to podlega wykonaniu po jego uprawomocnieniu się w drodze egzekucji bez zaopatrywania go w klauzulę wykonalności.

§ 8. 1. Opłata jest stosunkowa lub stała.

2. Wysokość opłaty stosunkowej, jeżeli rozporządzenie niniejsze nie stanowi inaczej, zależna jest od wartości egzekwowanego roszczenia. Do wartości tej wlicza się odsetki, koszty i inne należności uboczne podlegające egzekucji wraz z roszczeniem.

3. W sprawach o egzekucję świadczeń powtarzających się wartość określa się sumą świadczeń za jeden rok. Do wartości tej nie wlicza się świadczeń zaległych już wymagalnych w chwili złożenia wniosku. Jeżeli jednak chodzi o egzekucję tych świadczeń za czas krótszy niż rok, wartość stanowi suma podlegających egzekucji świadczeń.

§ 9. 1. Cała opłata stosunkowa wynosi 2% wartości roszczenia obliczonego według przepisów paragrafu poprzedzającego, przy czym przy wymiarze opłaty każde rozpoczęte 100 zł tej wartości liczy się za całe.

2. Suma opłaty stosunkowej nie może wynosić mniej niż 20 zł.

§ 10. 1. Całą opłatę stosunkową pobiera się:

1) za zajęcie ruchomości oraz za zajęcie wierzytelności i innych praw związanych z posiadaniem dokumentów (art. 637);

2) za dokonanie przez publiczną licytację sprzedaży ruchomości i praw majątkowych oraz za dokonanie sprzedaży ruchomości z wolnej ręki i w przypadku objęcia ruchomości przez wierzyciela (art. 622 i 623).

2. Opłatę za sprzedaż lub objęcie ruchomości przez wierzyciela pobiera się od uzyskanej ceny.

3. Opłatę za dokonanie sprzedaży pobiera się, choćby sprzedaż uznano za niedoszłą do skutku z powodu nieuiszczenia w terminie reszty ceny (art. 619).

4. Jeżeli czynność trwała ponad 2 godziny, za każdą następną rozpoczętą godzinę pobiera się dodatkowo opłatę w wysokości 15 zł.

§ 11. 1. Połowę opłaty stosunkowej pobiera się:

1) za zajęcie wierzytelności i innych praw majątkowych nie związanych z posiadaniem dokumentów, a w szczególności także za zajęcie uposażenia służbowego, zaopatrzenia emerytalnego i wynagrodzeń;

2) za zajęcie ruchomości, wierzytelności i innych praw związanych z posiadaniem dokumentu (art. 637), jeżeli zaję-

cie nastąpiło przez zaznaczenie w protokole poprzedniego zajęcia (art. 593 § 1 i 648 § 1);

- 3) za sprawdzenie zajętych ruchomości bez równoczesnego dokonania zajęcia (art. 593 § 2);
- 4) za opis zajętego prawa lub nie odebranych ruchomości (art. 641 i 833 § 3);
- 5) za sporządzenie planu podziału sumy uzyskanej przez egzekucję z ruchomości oraz z wierzytelności i innych praw majątkowych (art. 809 § 2), nie mniej jednak niż 20 zł.

2. W przypadku gdy osoby zainteresowane umówiły się co do sposobu podziału sumy wyegzekwowanej (art. 808), pobiera się opłatę stałą w kwocie 10 zł niezależnie od wysokości tej sumy.

3. Jeżeli czynność wymieniona w ust. 1 pkt 2, 3 i 4 trwała ponad 2 godziny, za każdą następną rozpoczętą godzinę pobiera się dodatkowo opłatę w wysokości 15 zł.

§ 12. 1. Czwartą część opłaty stosunkowej pobiera się:

- 1) za wezwanie o zapłatę długu przy egzekucji z nieruchomości (art. 663), nie więcej jednak niż 60 zł;
- 2) za dokonanie opisu i oszacowania nieruchomości, nie mniej jednak niż 100 zł i nie więcej niż 500 zł;
- 3) za dokonanie sprzedaży nieruchomości przez publiczną licytację, nie więcej jednak niż 300 zł.

2. Opłatę od czynności wymienionej w ust. 1 pkt 3 wymierza się od ceny sprzedaży.

3. Jeżeli czynności przewidziane w ust. 1 pkt 2 trwały więcej niż trzy godziny, pobiera się za każdą następną rozpoczętą godzinę opłatę w kwocie 15 zł.

§ 13. 1. Opłata stała wynosi:

- 1) za doręczenie dokonane przez komornika, jeżeli obecność jego przy doręczeniu jest konieczna, a doręczenie stanowi samoistną czynność — 15 zł;
- 2) za wykonanie przymusu osobistego — 100 zł;
- 3) za odebranie dłużnikowi dokumentów lub rzeczy ruchomych wraz z oddaniem ich wierzycielowi, do depozytu sądowego lub na przechowanie (art. 645, 658, 828 i 829) — 50 zł;
- 4) za czynności związane z przeniesieniem zajętych ruchomości na inne miejsce — 20 zł;
- 5) za udział w usunięciu oporu (art. 838) — 100 zł.

2. Jeżeli czynności wymienione w ust. 1 pkt 2 — 5 trwały ponad 2 godziny, za każdą następną rozpoczętą godzinę pobiera się dodatkowo opłatę w wysokości 15 zł.

3. Za doręczenie dokonane do rąk przedstawiciela kilku uczestników należy się opłata za jedno doręczenie.

§ 14. 1. Opłata stała wynosi:

- 1) za wprowadzenie w posiadanie nieruchomości i usunięcie z niej ruchomości:
 - a) co do nieruchomości ziemskich o obszarze:
 - do 1 ha — 30 zł,
 - ponad 1 ha do 5 ha — 50 zł,
 - ponad 5 ha do 15 ha — 100 zł,
 - ponad 15 ha do 30 ha — 150 zł
 i ponad 30 ha od każdego dalszych rozpoczętych 20 ha dodatkowo po 15 zł;
 - b) co do nieruchomości budynkowych położonych w miastach i osiedlach — według szacunku ubezpieczeniowego nieruchomości:
 - do 50.000 zł — 50 zł
 - i ponad 50.000 zł od każdego rozpoczętych 1.000 zł dodatkowo po 1 zł;

c) co do przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych — po 50 zł od każdej izby składającej się na pomieszczenie przedsiębiorstwa;

d) co do placów budowlanych, położonych w miastach i osiedlach o obszarze:

- do 1000 m² — 50 zł,
- ponad 1000 m² do 2000 m² — 75 zł
- i ponad 2000 m² — 100 zł;

- 2) za wprowadzenie zarządcy lub sekwestratora w zarząd nieruchomości lub przedsiębiorstwa — połowę opłat przewidzianych pod pkt 1, nie więcej jednak niż 100 zł;
- 3) za dokonanie eksmisji z lokalu — od każdej izby po 50 zł.

2. Jeżeli eksmisja połączona jest z opisem usuwanych rzeczy (§ 66 instrukcji dla komorników), opłatę zwiększa się o 100%.

3. Przy eksmisjach z lokali mieszkalnych nie uwzględnia się przy wymiarze opłaty pomieszczeń pobocznych, jak: przedpokoje, alkowy, korytarze, werandy, łazienki, spiżarnie. Garaż, stajnię i inne pomieszczenia gospodarcze uważa się przy wymiarze opłaty za izbę.

4. Jeżeli czynności wymienione w ust. 1 trwały ponad 3 godziny, za każdą następną rozpoczętą godzinę pobiera się dodatkowo po 15 zł.

§ 15. Za dokonanie spisu inwentarza albo innego spisu majątku lub jego części pobiera się opłatę stałą: za pierwszą godzinę czynności w wysokości 30 zł i za każdą następną godzinę w wysokości 15 zł.

§ 16. Za opieczętowanie lub zdjęcie pieczęci, bez dokonania jednocześnie spisu, pobiera się opłatę stałą, w wysokości 15 zł od każdej opieczętowanej izby lub innego pomieszczenia.

§ 17. W sprawach nie objętych przepisami §§ 10 — 16 stosuje się przepisy § 15.

§ 18. Jeżeli czynność, dla której wykonania komornik przybył na miejsce jej dokonania, nie doszła do skutku z powodów uprzednio komornikowi nie znanych, należy się 1/3 opłaty przypadającej od czynności, jaka miała być wykonana, najmniej jednak 15 zł i nie więcej niż 50 zł.

Rozdział III.

Wydatki.

§ 19. 1. Komornikowi należy się w całości zwrot wszelkich wydatków gotówkowych, jak wydatki: na opłaty pocztowe, opłaty za doręczenia dokonywane przez organy sądowe i inne, za należności biegłych, koszty ogłoszeń w pismach, koszty przeniesienia, przechowania i ubezpieczenia ruchomości, należności osób przywołanych do czynności, opłaty za przejazd tramwajami i autobusami w związku z wykonywaniem czynności w siedzibie jego urzędu. Ponadto w przypadku dokonywania czynności poza jego siedzibą służy komornikowi prawo do diet i kosztów przejazdu według norm przewidzianych dla funkcjonariuszów państwowych.

2. Jeżeli komornik odbywa podróż własnym środkiem lokomocji, może on pobrać tytułem zwrotu kosztów podróży i diet ryczałt obliczony według stawki 1 zł za każdy kilometr drogi od swej siedziby do miejsca czynności i z powrotem.

§ 20. Za doręczenia dokonane zamiast organów doręczających komornik pobiera wynagrodzenie w wysokości opłaty pocztowej za list polecony najniższej wagi za poświadczeniem odbioru.

§ 21. Za sporządzenie wezwań, zawiadomień, ogłoszeń i innych pism, które w postępowaniu egzekucyjnym powinny być przez komornika sporządzone, komornik pobiera na rzecz swoją tytułem zwrotu wydatków ryczałt kancelaryjny.

§ 22. 1. Ryczałt kancelaryjny wynosi:

- 1) od wniosku o wszczęcie egzekucji należności pieniężnych:
 - a) przy egzekucji z ruchomości, wierzytelności i innych praw majątkowych — 1/2 opłaty stosunkowej, nie mniej jednak niż 15 zł i nie więcej niż 60 zł,
 - b) przy egzekucji z nieruchomości 1/10 opłaty stosunkowej, nie mniej jednak niż 15 zł i nie więcej niż 60 zł;
- 2) od wniosku o wyznaczenie terminu opisu i oszacowania nieruchomości — 1/4 opłaty stosunkowej, nie mniej jednak niż 30 zł i nie więcej niż 90 zł;
- 3) od wniosku o wszczęcie egzekucji roszczeń niepieniężnych:
 - a) celem zniesienia współwłasności nieruchomości — 50 zł,
 - b) innych roszczeń niepieniężnych — 30 zł;
- 4) od wniosku o wykonanie zarządzenia tymczasowego co do zabezpieczenia roszczeń — połowę wynagrodzenia przewidzianego w pkt 1 lit. a);
- 5) od wniosku o podjęcie zawieszonyj lub wstrzymanej egzekucji — połowę wynagrodzenia przewidzianego pod pkt 1 — 4, zależnie od charakteru egzekucji.

2. Ryczałt kancelaryjny nie należy się, jeżeli wniosek z powodu braków formalnych lub niezłożenia opłaty albo zaliczki na opłaty nie mógł być załatwiony.

§ 23. Za przyjęcie od dłużnika lub dłużnika zajętej wierzytelności sumy pieniężnej komornik pobiera przy sumie:

- 1) do 200 zł — 2 zł,
- 2) powyżej 200 zł do 500 zł — 5 zł,
- 3) powyżej 500 zł — 8 zł.

§ 24. Za sporządzenie wezwań i zawiadomień oraz innych pism, których sporządzenie jest konieczne w toku postępowania w sprawach objętych przepisami §§ 15 — 17 i 11 ust. 1 pkt 5 komornik pobiera zamiast ryczałtu kancelaryjnego wynagrodzenie w kwocie 3 zł za każdą choćby rozpoczętą stronicę pisma. Wezwania i zawiadomienia wysyłane w dwóch egzemplarzach za poświadczaniem odbioru uważa się za jedno pismo. Stronica pisma powinna zawierać przeciętnie 25 wierszy, a każdy wiersz 45 liter.

§ 25. Nie pobiera się wynagrodzenia za sporządzenie zawiadomienia o pozostawieniu wniosku lub jakiegokolwiek pisma bez biegu oraz wezwań o uiszczenie opłaty lub wynagrodzenia albo zaliczki na nie.

§ 26. 1. Za sporządzenie odpisów, wypisów, zaświadczeń i innych pism, wydawanych na podstawie akt, na żądanie zainteresowanych osób, komornik pobiera wynagrodzenie w kwocie 5 zł za każdą choćby rozpoczętą stronicę wydanego dokumentu. Stronica powinna liczyć 25 wierszy, a wiersz 45 liter.

2. W przypadku sporządzenia dokumentu pismem maszynowym wynagrodzenie podwyższa się o 50%.

§ 27. 1. Jeżeli w czasie jednej podróży służbowej komornik wykonywa czynności w kilku sprawach, należą mu się diety i zwrot kosztów przejazdu za jeden przejazd.

2. Diety i koszty przejazdu, pozostającego w związku z wykonywaniem przez komornika czynności w kilku sprawach w jednej miejscowości, dzieli się w równych częściach pomiędzy poszczególne sprawy.

3. Diety i koszty przejazdu, pozostające w związku z wykonywaniem przez komornika czynności w kilku sprawach w różnych miejscowościach, dzieli się w stosunku do odległości tych miejscowości od siedziby komornika.

4. Przepisy ustępów poprzedzających nie mają zastosowania do ryczałtu przewidzianego w § 19 ust. 2.

Rozdział IV.

Oplaty i wydatki w sprawach egzekucyjnych wszczętych na polecenie sądu lub prokuratora.

§ 28. W sprawach egzekucji grzywnien, kar pieniężnych i kosztów sądowych (art. VII przepisów wprowadzających prawo o sądowym postępowaniu egzekucyjnym) stosuje się przepisy poprzedzające z następującymi zmianami:

- 1) nie pobiera się zaliczki na pokrycie opłaty i wydatków;
- 2) jeżeli egzekucja nie dała wyniku, Skarb Państwa zwraca komornikowi tylko jego wydatki pieniężne;
- 3) w przypadku prowadzenia egzekucji z ruchomości, wierzytelności i innych praw majątkowych o roszczenia nie przewyższające 60 zł należy się tylko ryczałt kancelaryjny w kwocie 10 zł i nie służy komornikowi prawo do diet i zwrotu kosztów przejazdu.

§ 29. Za dokonanie przez publiczną licytację sprzedaży rzeczy skonfiskowanych w postępowaniu karnym oraz rzeczy odebranych komornik pobiera na rzecz swoją tylko wynagrodzenie w wysokości połowy opłaty stosunkowej od ceny sprzedażnej, nie mniej jednak niż 15 zł. Żadnych innych opłat ani wynagrodzenia za tego rodzaju sprzedaże nie pobiera się.

Rozdział V.

Przepisy końcowe.

§ 30. W sprawach wszczętych przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia stosuje się przepisy tego rozporządzenia do opłat i należności na pokrycie wydatków pobieranych po tym dniu, chyba że na poczet tych opłat i należności już przed tym dniem pobrane zostały zaliczki.

§ 31. Traci moc rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 6 października 1948 r. o taksie za czynności komorników (Dz. U. z 1948 r. Nr 48, poz. 365 i z 1955 r. Nr 44 poz. 293).

§ 32. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie tygodnia od dnia jego ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: w z. *F. Sadurski*